

Over the years the Open-5 collective has put its best efforts towards providing audiences with a contemporary, creative lens to confront important issues in the modern era. Using elements such as Water, Earth, Fire, Rock and so on and creating installations in unusual locations, the artists' love of nature and attention to detail bring the viewer to new insights about the world around them. Their work is a reminder of the important matters facing all human beings—things we know exist but often lose track of in the hustle and bustle of daily life.

The Open-5 collective got its name when five members—all visual artists with a passion for environmental concerns—began cooperating and collaborating with other performance artists to help ensure their creative visions were achieved. Traveling to different cities in Iran and the tendency to incorporate nature, and addressing contemporary environmental issues in their work is the defining trait of this group. The variety of locations and natural elements become a part of the concept and structure of their artistic impressions.

The complex relationships between spectator and nature, impressionism and the fleeting nature of reality become self-explanatory in the Open-5 collective photos and documentaries. Each work is introduced as an indicator showing the course of nature, and the instability of our material world is exposed as a thing of beauty, as well as introspection, for the viewer to contemplate. The artists of the Open-5 collective strive to express a sense of searching—a re-discovery of what has been forgotten within, and the natural world that supports and sustains our culture, but which we all too often take for granted.

گروه پنج باز در طی سالهای فعالیت خود کوشیده است تا با نگاهی معاصر و استفاده از عناصری همچون آب، خاک، آتش، سنگ و ... و قرار دادن اثر در موقعیتهای غیر معمول، مخاطب را با چیزهایی روبرو سازد که در عصر حاضر احتیاج به یادآوری و دوست داشتن آنها دارد. فعالیت گروه «۵باز» از سال ۱۳۸۴ با پنج عضو آغاز شد و در طی اجرای بسیاری از آثار، اعضای اصلی با همراهی هنرمندان دیگر، کار را به نتیجه رساندند و بدین جهت گروه «۵باز» نامیده شد.

این گروه سفرهای متعدد به شهرهای مختلف ایران داشته و گرایش به طبیعت و محیط زیست دارد. طبیعت و سفر به مکانهای مختلف موجب شده که بسیاری از آثاراین گروه به صورت مجموعهای در محیطهای گوناگون پدید آیند و مکان تبدیل به جزئی از مفهوم و ساختار اثر باشد.

عکس و فیلمهای مستند این گروه بیانگر نوعی تاثیرگذاری چندسویه اثر، مخاطب و طبیعت، بر یکدیگر است و از طرف دیگر ناپایداری بیشتر این آثار، خود را به عنوان نشانی از جریان جاری در طبیعت معرفی میکند. آثاری که هر کدام نشانی از رفتن و جستجوگریاند؛ جستجوی آنچه فراموش شدهاند، درون و طبیعت.

Seventy Thousands Curtains

Beautiful landscapes and colorful hills of Hormoz Island depict a paradise. The Open Five group performed a scene from the Book of Ascension, related to the Herat era, in collaboration with the Hormoz Ministry of Education and Guidance and seventy female students from Hajar Secondary School. The girls wore elegant costumes and draped colored veils (Chador) in front of their faces as a symbolic curtain in each performance.

In the ascension to heaven, within infinite space, Prophet Mohammad discovers seventy thousand curtains made of light, rubies, ringlets, pearls, and gold. Each of these curtains is guarded by seven sets of angel-like creatures. The Prophet traverses these seventy thousand curtains, accompanied by guiding angels, and ultimately reaches heaven adorned with scarlet ringlets.

هفتاد هزار پرده

در شب معراج ، در آن سوی آسمان ، در فضای لایتناهی، حضرت محمد(ص) هفتاد هزار پرده را میبیند که از نور، یاقوت آتشین، سنبل، مروارید و طلا ساخته شده است. هر یک از پردهها، توسط هفت گروه از موجودات فرشته گونه نگهبانی می شود. پیامبر به وسیله ی فرشتگان راهنما از بین این هفتاد هزار پرده با موفقیت می گذرد و عرش الهی را که از سنبل قرمز ساخته شده، می بیند.(از کتاب معراج نامه،ماری رز سگای)

فضای زیبا و کوههای رنگارنگ جزیره هرمز، تصویری از بهشت را در ذهن تداعی می کند. گروه هنر جدید با همکاری آموزش و پرورش و اداره ارشاد جزیره هرمز، به همراه هفتاد دانش آموز دختر مدرسه راهنمایی هاجر، صحنهای از معراجنامه را که در دوره هرات به تصویر کشیده شده بود، به اجرا درآوردند.

دختران لباسهای زیبای محلی به تن داشتند و در هر اجرا، چادرهای رنگین شان را در مقابل خود به نشانی از پرده نگاه میداشتند. هر کدامشان فرشتهای بودند در پس پردهها. فضای زیبا و کوههای رنگارنگ جزیره هرمز، تصویری از بهشت را در ذهن تداعی می کند. گروه هنر جدید با همکاری آموزش و پرورش و اداره ارشاد جزیره هرمز، به همراه هفتاد دانش آموز دختر مدرسه راهنمایی هاجر، صحنهای از معراجنامه را که در دوره هرات به تصویر کشیده شده بود، به اجرا درآوردند.

Open 5 collective preparing for the performace with local seventy girl students at Hurmuz Islands

The Carpet

In this work, we reexamine our relationship with nature and reinterpret that connection. For example, in "The Carpet," our intention is not merely to explain the generic concept of Persian carpet making or draw inspiration solely from its patterns. No carpets are actually created in the work; instead, we hold a broader concept in mind, portraying a carpet as something that covers a surface in nature. The profound meaning of this work arises from the materials used in its creation. Various materials from different environments are employed, such as carpets made from moss, stems, wood, and pine needles. Our focus is not solely on the beauty and formal glamour of the carpets; rather, we aim to recreate the concept of the earth.

مجموعه فرش

نام فرش در این اثر مفهومی کلی تر از بازسازی یک فرش ایرانی یا الهام از نقش مایدها یا کارکرد آن دارد. فرش در اینجا حتا بافته نمی شود، فرش این گروه بیشتر در همان معنای کهن خود که تعبیری از زمین است، معنا می یابد، آنچه که گسترده می شود تا بستری باشد در طبیعت. حال آنچه که این فرش را واجد معنایی عمیق تر می کند این نکته است که هر کدام از این فرشها با موادی متفاوت و برآمده از همان محیط چیدمان شده، ساخته می شود تا در یک جنگل سبز با خزهها یا چوبهای آن، در یک پارک با برگهای سوزنی خشک شده یا در طبیعت دیگر با خوشههای انگور.

به بیان دیگر اینکه هر فرش با مواد همان محیط و طبیعت کار می شود، باززایی مفهوم زمین است تا آنکه بیان گریک طرح و نقش صرفا زیبا باشد. (باززایی در اینجا به معنی ساختن زمینی استعاری به نام فرش است که از جنس زمین اصلی ساخته می شود)

Installation process, using moss from the site at Mashalak Forest, Nowshahr, Iran.

Installation process, using sticks from the site at Mashalak Forest, Nowshahr, Iran.

The process of creating the installation at Sorkhehesar Park involved using pine needles as the primary material. Meticulous care was taken to gather and arrange the pine needles to form a visually striking and cohesive installation.

The installation process involved skillfully arranging palm leaves in Shoshtar to create a captivating and visually stunning installation.

Patchwork

Geography and weather play a significant role in shaping the customs and beliefs of various countries and regions. In line with this understanding, Open5 Collective symbolically represents the rich diversity of our beliefs through a metaphorical patchwork of colorful leaves and plants sourced from the local environment. By incorporating elements from the site itself, our installation embodies the unique cultural tapestry influenced by the geographical and climatic characteristics of the area.

چهلتکه

جغرافیا و آب و هـوا در آئیـن و باورهای هـر کشـور و هـر منطقـه تاثیـرات زیـادی داشــته اســت و آنچــه را کــه در جزءهای مختلـف چهل تکههای ایــن گـروه می تــوان یافــت، برآمــده از زیباییها و تنــوع باورهای ماســت کــه در قالــب چهل تکـهای رنگیـن از گیاهان و برگهای شـان بــه نمایـش درآمــده اســت.

The process of creating the installation with vibrant autumn leaves took place in Isfahan.

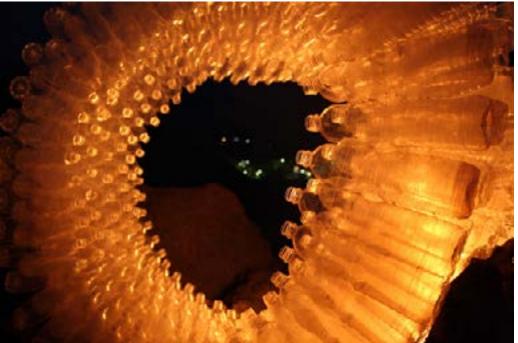

The installation process at Arbitrum in UC Davis, California involved utilizing leaves from the surrounding area. We collaborated with students from Robin Hill's team to successfully execute the project

Pile of Polution

It is an interesting dichotomy to try and make something beautiful out of polluted materials that have attractive characteristics, like the light shining through a mass of these clear plastic bottles. By attracting an audience using the poetic and healing aspects of an artwork, we hope to make people aware of its very physical presence and thereby introduce them to the dangers. Plastic is one of the worst polluting dangers to the health of all living beings, as they leach many poisons including arsenic life.

مجموعه حجمی از آلودگی

کاربا بطری ها و این دغدغه که با این حجم از آلودگی درمحیط چه باید کرد؟ نخستین بار درمحله دربند شکل گرفت که با استفاده از بطری های دور ریخته شده دریک قسمت کوچک از رودخانه پرده بلندی را بریک درخت آویزان کردیم. کار با زباله ها و پسماند اشیاء کار جدیدی نبود اما آنچه که اجرای این اثر را متفاوت کرد، نحوه ی ارتباط با مخاطب و زبانی بود که درهمین راستا باید انتخاب می شد تا علاوه برجنبه ی زیبایی شناسی، ارائه اثر تاثیر گذار نیز باشد و تبدیل به یک کار صرفا مینیمال نشود

در جهان امروز پیشرفت تکنولوژی و صنعت تا اندازه ای ست که دوری از آن اجتناب ناپذیر می نماید. گاهی این استفاده های صنعتی موجب آلودگی های بسیار زیادی در محیط می گردد. در بیشتر کشورها و بالاخص کشور ما ایران این بحران زیست محیطی به وفور دیده می شود و متأسفانه برای رفع آن از طرف مسئولین و مردم هیچگونه همکاری صورت نمی گیرد.

آلودگی محیط زیست به وسیله ی اشیاء صنعتی و آنچه که می توانند دوباره به چرخه مصرف برگردند، مسئلهای جهانی است که میایست تک تک مسئلهای جهانی است که میایست تک تک افراد را از قشرهای گوناگون درگیر این مسئله کرد.

The installation process etailed utilizing recycled plastic bottles as the primary material. Through careful collection and repurposing, the team transformed these discarded bottles into a visually captivating installation. By shwcasing the creative potential of recycling, the project aimed to raise awareness about the importance of sustainable practices and the potential beauty that can be derived from repurposed materials.

USA. 2014 Art in Nature Festival, the Nature of Art, Redwood Regional Park, Oakland, CA Photo credit: Minoosh Zomorodinia

This sculpture was a result of a collaboration between Alida Line and a member of Open 5. The plastic bottles used in the sculpture were either collected or purchased from a recycling facility in Oakland. After thorough cleaning, the bottles were connected using wire and

fishing wire. The installation was presented during the Art in Nature Festival at Redwood Regional Park in Oakland, California, where the audience had the opportunity to interact with the artwork.

The installation process. Using recycled plastic water bottles.

This time, the work was undertaken in collaboration with the environmental group based in the challenging environment of Polour in 2012. The project aimed to tackle global environmental pollution resulting from industrial objects while advocating for recycling and sustainable consumption. The issue was approached comprehensively, engaging Rod and various stakeholders such as organizations, factories, and individuals, emphasizing the collective responsibility in addressing this global challenge.

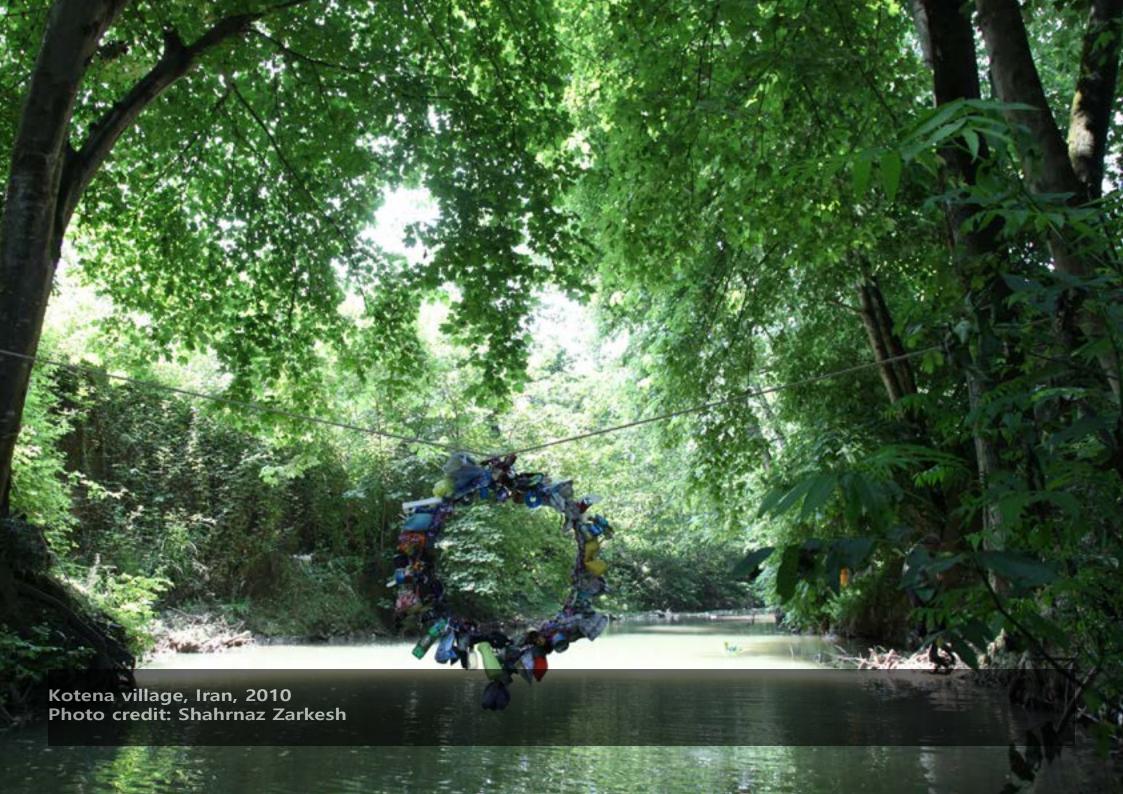

در ادامه این بار با همکاری گروه زیست محیطی ... این اثر را در جهنم پلور به اجرا درآمد.

آلودگی محیط زیست به وسیله ی اشیاء صنعتی و آنچه که می توانند دوباره به چرخه مصرف برگردند، مسئله ای جهانی است که مخاطب آن تنها یک سازمان یا کارخانه یا فرد نیست که میبایست تک تک افراد را از قشرهای گوناگون درگیر این مسئله کرد.

Abr Forest, Iran, 2013 Photo credit: Shahrnaz Zarkesh

We encountered a concerning issue during our visit to Kutena, a village where agriculture is the primary source of livelihood for its inhabitants. On the occasion of Nowruz, we caught sight of the river for the first time. However, our excitement was quickly dampened by the sight of a polluted river, tainted with traces of garbage that seemed to have originated from the local community. It became evident that urgent measures need to be taken to raise awareness among the residents about the deteriorating condition of the river and their own contribution to its pollution. The festival, known as the "water is polluted from the source," shed light on the extent of pollution being carried out. Throughout the day, we visited various households in the village and engaged in conversations about the persistent issue of non-disposable garbage and its detrimental effects on the environment. We appealed to them to responsibly manage their waste by collecting it and arranging for proper disposal. By doing so, we envisioned the river becoming a pristine reminder rather than a receptacle for the high production of garbage that has become ingrained in our culture.

کوتنا روستاییست با مردمی که معاش خود را از راه کشاورزی بدست می آورند

اول بار، در نوروز رودخانه را دیدیم ؛ آب آلوده بود و زباله ها در گوشه ای از رودخانه روی هم جمع شده بودند ؛زباله هایی که احتمالا متعلق به مردم همان منطقه بود

باید کاری انجام می شد تا مردم بیشتر با وخامت اوضاع رودخانه تاثیر خودشان بر سلامت آن آگاه شوند

حجمی از آلودگی اجرا شده در جشنواره « آب از سرچشمه آلوده است» پایه فکر ما بود

طی دو روز به درب منازل مردم روستا رفتیم و با آنها در مورد زباله های که از بین نمی روند و محیط را آلوده می کنند صحبت کردیم و از آنها خواستیم زباله های خود را جمع کنند تا با آنها حجمی بسازیم و به جای آن تصویری که در ذهنمان از رودخانه در نوروزبه جا مانده بود ،آنها را بیرون از رودخانه ببینیم و فقط یادآوری باشند از تولید بالای زباله در فرهنگ ما

The installation was created using recycled egg trays, highlighting the value of recycling and sustainability. By repurposing these trays, the project aimed to raise awareness about waste reduction. The visually engaging installation showcased the creative potential of everyday items, emphasizing the importance of environmental consciousness.

Fire Works

We organized a musical performance using twenty Atash Gardan devices, which were prepared with the help of talented artists and Mr. Darya Peyma, who had expertise in music and performance. As a gesture of friendship, we gifted Atash Gardan to our friends. For the first time we performed the project, Mahmood, Shahrnaz, Tara, Minoosh, and Zahra were part of it, which debuted in Tehran on the last Wednesday before Nowruz -Charshanbe Saari. It was later showcased in various locations, taking different forms and adaptations.

مجموعه آتش بازی ها

بازی با آتش (در میان حلقه نور)

با کمک هنرمندان حاضر در جشنواره و تعدادی از جوانان جزیره هرمز و آقای دریا پیما(هنرمنداهل جزیره ، آشنا با موسیقی و پرفرمنس) ، با ۲۰ آتس گردانی که از قبل تهیه کرده بودیم، اجرایی را همراه با موسیقی ترتیب دادیم. و در پایان آتش گردانها را به عنوان یادگاری از این شب ، به دوستان مان هدیه دادیم.

اول بار در تهران با ۴ آتش گردان و برای مراسم چهارشنبه سوری ، همانند این مراسم را با حضور محمود، شهرناز، زهرا ، تارا و مینوش ارائه دادیم وبعد از آن بارها در مکانهای مختلف ارائههای متفاوتی از آن داشتیم.

Sound of Silence

The project involved peacefully throwing stones into the water, attempting to break the oppressive silence and make our voices heard. It was a collaborative effort during the Polour Festival in 2009, with the assistance of Hessam Mohamadian, Mehdi Motevali, and Behzad Nadalian. The project was a continuation of a previous endeavor focused on political prisons, not limited to Iran. Despite being a distinct performance, the sound of stones disrupted the suffocating silence, making it impossible for us to remain calm in that space. The Sound of Silence series, initiated by

Open 5, began as an installation at the Fajr Afarinan festival in Saba Complex, Tehran. In subsequent works, Open 5 utilized natural elements such as stones and water to address their political circumstances in Iran. The project aimed to shed light on all political prisoners who were unjustly detained due to their beliefs and actions.

مجموعه صدای سکوت

سنگ ها را به درون آب آرام می انداختیم تا شاید که صدای فریادمان را در این سکوت جان فرسا بشنوند.

ایین اثر کار گروهی ما (گروه هنرجدید) در آخرین جشنواره پلور بود که با همراهی و کمک حسام محمدیان، مهدی متولی و به زاد نادعلیان انجام شد. صدای سکوت از یک طرف برای ما ادامه یک اثر گروهی بود که پیش از این برای زندانیان سیاسی(البته نه فقط ایرانیها) انجام داده بودیم. اما این کار جدید با آنکه از لحاظ اجرایی بسیار متفاوت از گذشته بود اما صدای این سنگها برای ما سکوت خاصی را میشکست. سکوتی که این بار چندان از فضای ما هم دور نبود. فضایی که دیگر نمی شد در آن آرام ماند.

ایین اثر کار گروهی ما (گروه هنرجدید) در آخرین جشنواره پلور بود که با همراهی و کمک حسام محمدیان، مهدی متولی و به زاد نادعلیان انجام شد. صدای سکوت از یک طرف برای ما ادامه یک اثر گروهی بود که پیش از این برای زندانیان سیاسی(البته نه فقط ایرانیها) انجام داده بودیم. اما این کار جدید با آنکه از لحاظ اجرایی بسیار متفاوت از گذشته بود اما صدای این سنگها برای ما سکوت خاصی را میشکست. سکوتی که این بار چندان از فضای ما هم دور نبود. فضایی که دیگر نمی شد در آن آرام

The installation process at Elahe Gallery in Tehran involved meticulous planning and close collaboration between artists and curators. The artwork featured an image printed on a lightbox, and a sensor was incorporated to activate the sound component. As the audience entered the space, the sensor would trigger the sound, creating an immersive and interactive experience.

The combination of visual and auditory elements added depth and engagement to the installation, making it a unique and captivating art piece.

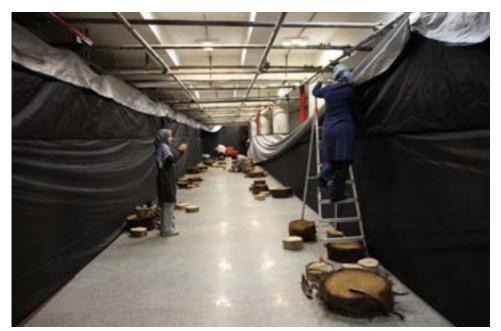

Sound of silence Hormoz Island, Iran, 2011 Photo credit: Shahrnaz Zarkesh

The artwork installation was created in the Complex Cultural Saba with careful attention given to crafting and arranging the artwork in Tehran. The project aimed to enhance the cultural atmosphere of the complex, resulting in a visually captivating installation. The goal was to offer an engaging experience for the audience.

Endless Way

We wander in the boundless, limitless, and endless world of expression, disregarding the distances. We continue on this path without boundaries for the sake of infinite creation. We are at the beginning of a journey without a destination.

راه بی پایان

به دنیای بیاندیشیم بی مرز ، بی حد و بی پایان و به راه هایی که این فاصله ها را درنوردند تلاش می کنیم برای آفرینش این بی حدی و همچنان در ابتدای راهی بی پایانیم

The installation process took place in various locations. Each location offered a unique setting and context for the creation of the installation. The team adapted and adjusted the artwork to suit each specific environment, resulting in a diverse series of installations. This approach allowed for the exploration of different spaces and the creation of meaningful artistic experiences in each location .

3540

Work 3549 is one of our symbolic group presentations carried out at Lake Urmia. The destruction of the environment and inattention to this issue, like any other disorder prevalent throughout the country, have led to the drying of Lake Urmia, perhaps the most important natural attraction in the region. This environmental degradation is evident in the desolation of homes and other areas, including "Chi Chest."

Work 3549 serves as a symbol of this drought. We took 3549 steps from our residence to the water; a social movement that is not only linked to the drought affecting a piece of land but also to its cultural and social consequences. These steps signify our detachment from nature, a journey from the aridity of drought to the once-thriving lake.

704+

کار «۳۵۴۹»، یکی از اجرهای نمادین گروهی ما است که در دریاچه ارومیه انجام شد. تخریب محیط زیست و بی توجهی نسبت به این مسئله همانند اوضاع نابهسامان فرهنگی که در همه جای کشور حاکم است موجب شده بود تا دریاچه بزرگ ارومیه که شاید مهم ترین جاذبه طبیعی شهرهای ارومیه و حوالی آن است، رو به خشک شدن برود و این مسئله را می شد از بی رونقی خانهها و سایر مکانهای «چی چست» دید. اما ۳۵۴۹ نیز نشانی از همین خشک شدن بود، ۳۵۴۹ قدم رفتیم و رفتیم تا از محل اسکان به آب برسیم؛ حرکتی اجتماعی که مسالهاش تنها به خشک شدن یک تکه زمین نمی انجام د بلکه اشاره به تبعات بسیار ناخوشایند اجتماعی و فرهنگی این خشک شدن دارد. این قدمها (۳۵۴۹) فاصله ای را نشان می دهد که ما از طبیعت اطراف خود گرفته ایم، فاصله ای از یک خشکی تا آنجا که هنوز دریاچه زنده بود و زندگی می کرد.

